

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagost)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA ALMENYS UNA BATALLADA CADA SETMANA

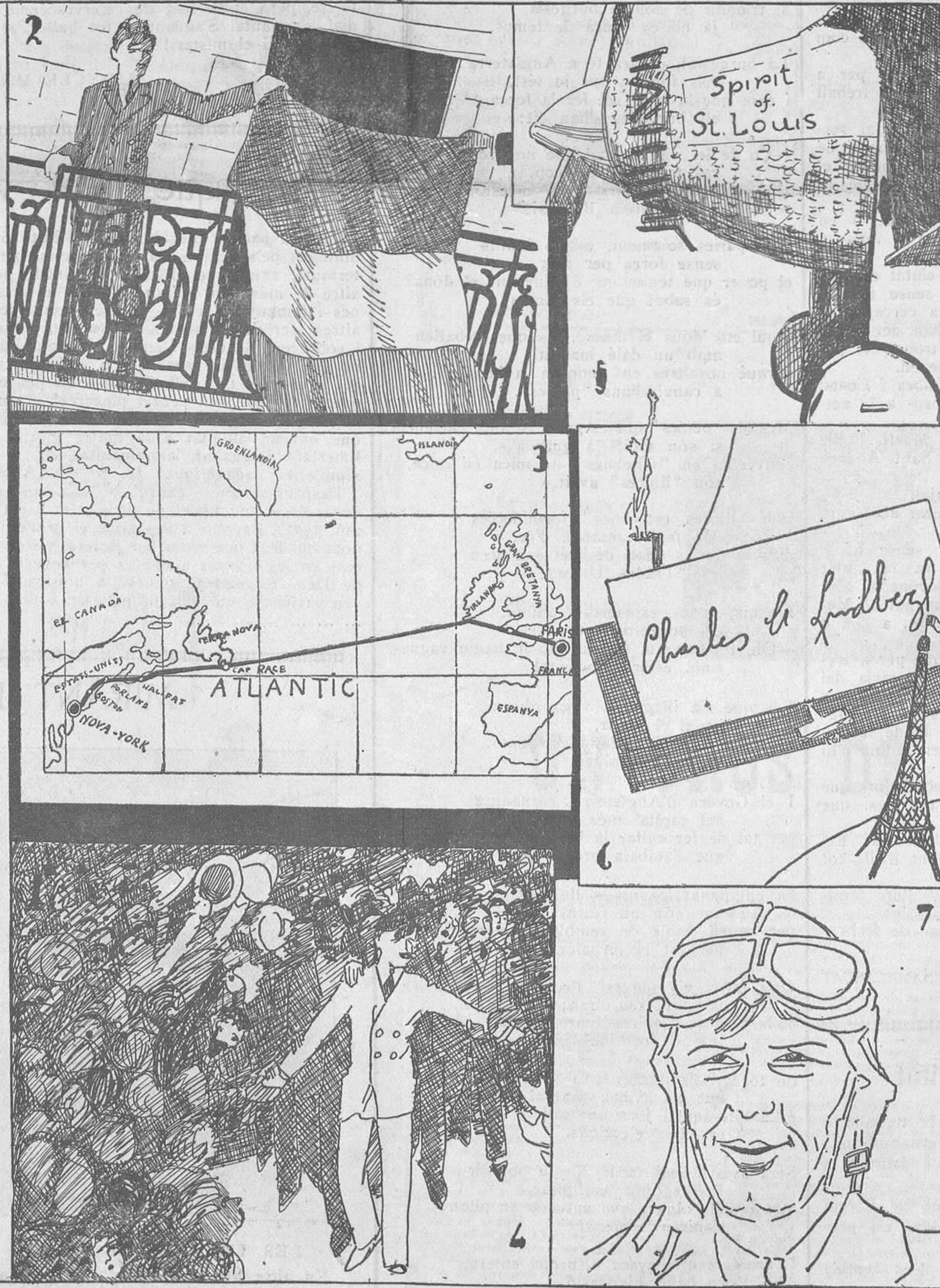
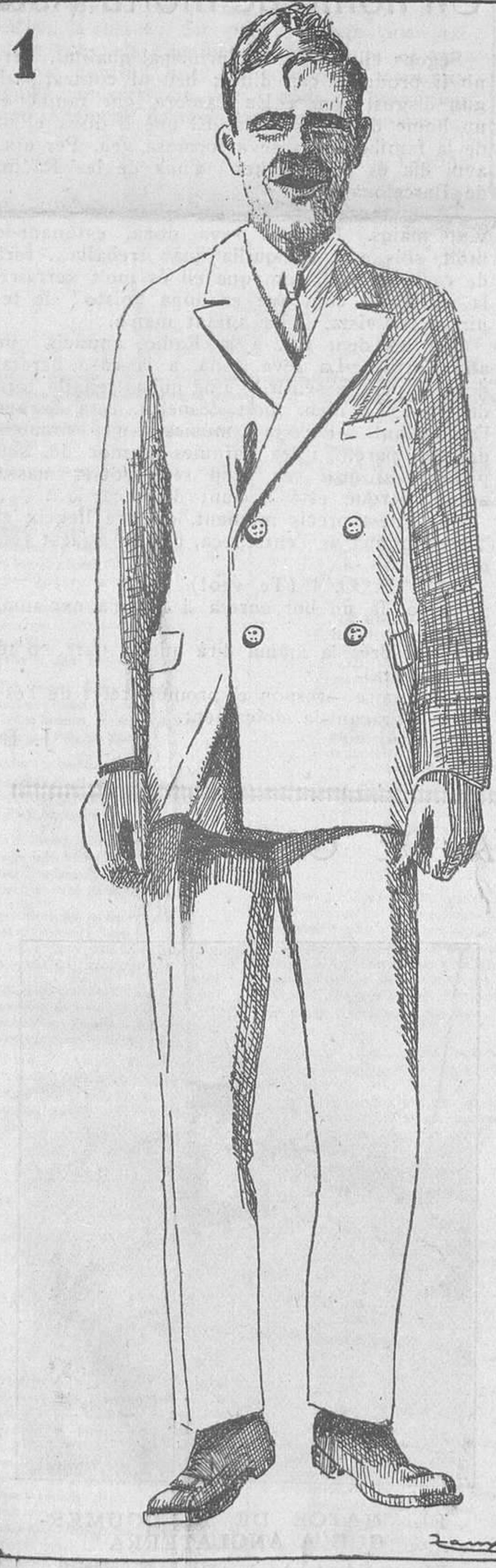
Aquest número 10 cts. per tot Espanya

NUMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, núm. 20, botiga
TELÈFON A. 4115. — BARCELONA

PREUS DE SUBScripció
Fora de Barcelona cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50. — ESTRANGER, 2'50.

EL VOL TRIOMFAL NOVA YORK-PARÍS

I.—L'aviador Carles Lindbergh

II.—A l'ambaixada dels Estats Units, Lindbergh i l'ambaixador, M. Myron, I. Herrick, aclamats per la multitud, fent volcar una bandera francesa

III.—Veus aquí el gràfic del vol magnífic Nova York-París

IV.—Lindbergh aclamat per la multitud

V.—L'aparell amb el qual el gran aviador ha fet el vol

VI.—Signatura de Lindbergh

VII.—Veus-el aquí disposat a volar de nou

EL SALT DE L'ATLANTIC

Es el fet cabdal de la setmana: el salt de l'Atlàntic superior pel nordamericà Lindbergh.

El de l'inferior ho havien fet ja els aviadors espanyols del "Plus Ultra".

Es una bonica gesta, la d'En Lindbergh.

Ho és més després del fracàs d'En Coli i d'En Nungesser.

Es un valent aquest ianqui.

Ell tot sol, sense l'ajut de l'Estat, sense grans preparatius, sense rebombori, sense bombos i platets, s'embarca en el seu monoplà i en un vol se'n va de Nova York a París.

En trenta tres hores i mitja ha recorregut el pilot del "Spirit of Saint Louis" els 6.000 quilòmetres que hi ha des de la gran metròpoli dels Estats Units a la capital de França.

I En Lindbergh té tot just vint-i-cinc anys!

Es un valent aquest minyó ianqui. Un valent de debò.

La gesta demostra que el romanticisme no està en crisi en la nostra època, que no s'ha acabat l'esperit d'aventura en la joventut del nostre temps.

Cal confessar que els que la jutjaven pels pantalons Oxford, pels cabells curts, per la seva afició al "charleston", a la puntada de peu i al cop de puny, s'equivocaven lamentablement.

Aquests joves, que arrisquen la pell per a conquistar l'aire, sabran també un dia lluitar i morir per la llibertat.

TOT BULL

El món està que bull. Quotidianament els diaris ens emplen les seves pàgines amb iles de motll de gran sensació.

Arreu hi ha mal estar. Arreu és major el nombre de descontents que no pas els que disfruten de ple contentisme.

El buit dels diaris sovint està emplenat per telegrammes de successos ocorreguts recentment, de revoltes, d'incidents, represàlies, preparatius de guerra, etc., etc.

Hom, però, en l'estat actual, mira de fit l'Europa oriental. Els grans polítics declaren que la pau està tan mal parada com l'any 14 per l'atemptat de Serajevo.

El "Duce" amb la seva símbolica camisa endolada, sembla que vulgui preparar-se per a una ofensiva o defensiva. Segons informacions d'aquell país, les fàbriques treballen ardidament per al ram de guerra.

La gran activitat de les fàbriques de municions, alambrades, teixits d'uniforme, camp d'aviació, amb les seves corresponents pràctiques, i el moviment dels arsenals, junts amb les manifestacions d'En Benito Mussolini, donen un xic de malafiança arreu d'Europa.

En els incidents ocorreguts entre l'actitud d'Albània i Iugoslàvia, junts amb la protecció d'Itàlia a favor dels albanesos—o l'estrategia del seu país, per a barrar la Mar Adriàtica—, no donen gaire bon aspecte. Fa temps que la pau s'aguanta per un fil—com vulgarment sol dir-se—, però el cas és que s'aguanta. Heus ací el miracle!

Sembla, però, que la pau ha d'ésser estroncada imminentment i hom ja acobla França, Rússia, Alemanya; i Anglaterra Itàlia i Japó, a més d'altres que no deuen manifestar-se.

Damerament, hom ha elogiat l'actitud de Briand i Stressemann sobre els fets dels Balcanes, però hom tem l'actitud de Mussolini, ja que les seves paraules, i les seves accions fan cin mirar de reull a les altres potències. Ell, es prepara, per a atacar o defensar-se; alguna cosa tem. El seu cap bull, com bull tot Europa, i només manca un xic de provocament per a què esdevinguï la gran catàstrofe.

La darrera guerra afecta solament l'Europa, però la futura, potser afectaria arreu i seria d'horripilants consequències. Per ara, la pau necessita fer molts equilibris per aguantar-se, però entre mig de l'esfervescència mundial, s'aguanta. S'aguanta i tot bull. Per què? Heus ací el misteri!

L'ONCLE MATIES

Coses que hem vist

Amic i pacient llegidor: Vist l'èxit sorollós obtingut pels nostres darrers articles, hem determinat canviar el disc, substituint-lo per un altre de més fàcil comprensió per a totes males i tamany d'orelles. A més, com que nosaltres escriuim amb un fi purament comercial, i cobràrem de certes elements excomunicats (i, no perquè fossim avançats o endarrerits—coses arcaiques del vell règim—sinó pel negoci que hi feiem), hem pensat plegar el sistema de pagar car el gènere i vendre'l barat, sistema que havíem adoptat a la major glòria de la llibertat, la igualtat, la humanitat, etc., i altres ximperies cadavèriques (e. p. d.). Amén.

Després d'aquest exordi, al qual no es pot negar ésser un model de poca-solta (sentit comú, 1927), passarem a descriure el primer d'uns pocs quadros que tenim en cartera, vistos i viscuts en les nostres andances per aquests mons de Déu. Engeguem, doncs, la música. I preneu paciència, que s'ha de patir en aquest món.

.....

MIRANT FORA DE CASA

LES VICTIMES DE L'AIRE

En altre lloc parlem del vol triomfal de Lindberg. Veus aquí, en canvi, a Coli i Nungesser, que han fracassat en intentar el mateix vol, morint en l'empresa

Trobant-me jo als començaments d'exercir la meva divertida professió, fent la substitució d'un company, a un poble molt llunyà d'aquestes comarques, arribà el dia assenyalat per a fer la visita oficial i obligatòria a les escoles de la població. La Junta d'escoles era formada pel senyor batle, el tinent del batle, el rector, aquest servidor vostre i dues senyores que no sé si tenien vot, però que, per la seva obesitat física i caquexia espiritual, se'ls mereixien, sense cap dubte. No haig d'explicar gaires detalls de la visita i dels exàmens, perquè avui val més callar tot el possible, però aquí va un botó de mostra:

Un senyor.—A veure, senyor Fulànez: quants fan quatre i quatre?

Fulànez.—"Dos y dos son cuatro"... Vuit!

Mestre.—De "rodilllas"! De seguida, de "rodilllas"! Tres dies de "rodilllas"! Que no sabem en quin país vivim? Què li sembla, senyor Rector? Què hi diu, senyor alcalde? I vostè, senyor metge, que dorm?

Alcalde.—Vol dir que no toquen mig dia?

Rector.—Jugol... Què deien alguna cosa?...

Jo.—Ja veurà... Vostè coneix a l'Einstein?

Mestre.—Com diu? De "rodilllas", he dit!

Jo.—Jo també? Però, home, no val la pena!...

Tingui, senyor Fulànez, per a caramels...

Quan l'alcalde es va acomiadar, calçant-se la gorra dintre una orela, o viceversa, i el Rector ens va bener a tots, que bé ens ho mereixem, i jo vaig haver signat un certificat de defunció per a passaportar un jornaier, pare de set fills, que havia quedat aixafat dins una mina, satisfet de la meva missió vaig posar-me a rumiar una estona. I vaig quedarme adormit a la cadira del despatx, amb la tranquil·litat de consciència que dóna el pensar:

"Quatre i quatre, ja no fan vuit; l'alcalde, dins a migdia; el mestre, sap en quin país vivim; i, per tant, ens posa de "rodilllas"; el Rector ens beneix i "juga" decidit... Bé serà miracle que, tot i coneixent l'Einstein, entre tots, no et donin "codillo"!..."

MORLIUS

Un home de molta vista

Segons ell, és la seva principal qualitat. Però no li produeix cap dinar; ben al contrari, algun disgust com a En Zamora, que també és un home de molta vista. El que li dóna el pa de la família, és la seva formosa veu. Per això avui dia és el "speaker" d'una de les Radios de Barcelona.

Té quaranta anys. Es casat i té una filla de vint maigs. Però la seva dona, estimant-lo molt, sois està tranquil·la quan treballa... fora de casa. Perquè, com que ell és molt xerraire, la mareja; i com que es dóna "pisto" de tenir molta vista, li ha agafat mania.

Són les deu. Ell, a la Ràdio, anuncia que anunciaràs... La seva dona, a la casa barata, dorm... per no sentir-lo fins quan treballa fora de casa. La noia, molt desperta, està davant l'alt-parlant. Escuta música, els anuncis del seu pare... i les paraules d'amor del seu promès, el qual seu prop seu. Potser massa apropiat, perquè està a punt d'abraçar-la...

En aquest precís moment, el pare lleix el barri anunciant de l'entrepeça, que és aquest setmanari:

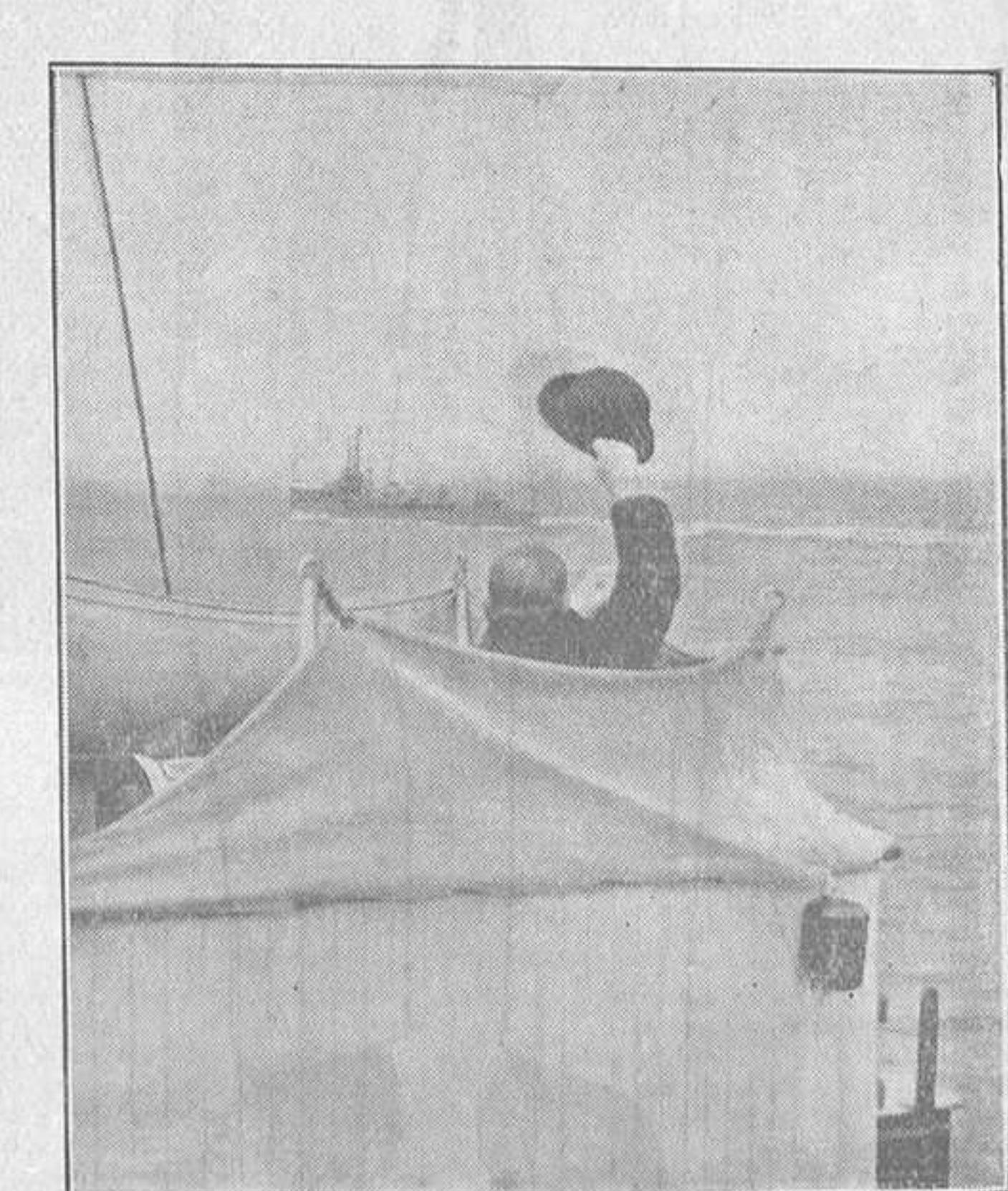
—T. B. O.! (Te veo!).

El noi fa un bot enrera i la noia exclama, rient:

—I després la mamà dirà que el pare no té molta vista!

—No gaire!—respon el promès, refet de l'església abraçant-la dolçament.

J. B.

EL VIATGE DE M. DOUMERGUE A ANGLATERRA

El president de la República Francesa ha anat a visitar el rei d'Anglaterra. Potser d'aquest viatge en depengui la pau del món

ANGEL SAMBLANCAT

Cap a la normalitat

Quan tothom creia imminent la tornada a la normalitat, ve el cap del Govern amb una nota i tira un gerro d'aigua freda damunt la nostra alegria.

Dos o tres anys diu En Primo de Rivera que necessita encara per a resoldre els problemes pendents.

"Nuestro gozo en un pozo". Ens sembla que els que volen ésser regidors i diputats en tenen per estona. Què hi farem! Paciència!

Així trobaran més gust a la "breva" quan puguin fumar-se-la.

I, andadament, davant l'Europa entera, en haver-hi ocasió, a la ja malparada burgesia faran el darrer "goal"!

FLOK

El doctor Aguadé està en llibertat

Diumenge al vespre fou posat en llibertat el doctor Aguadé.

El distingit metge feia prop de set mesos que estava a la presó, detingut governativament.

Una gestió col·lectiva del Col·legi de metges li ha obert les portes de l'ergàstula.

RECORDANÇA

Estic melangios sota d'un arbre... La canícula implacable em persegueix per tot arreu... Llegeixo?... Miro la plana? No; tot em cansa... Les parpelles se'm cloquen... Recordar! Però, què és el que recordaré? Ah! Sí. Ja ho tinc. Em transportaré en un moment als meus temps d'estudiant eixelebrat.

... Quatre, cinc, no sé quants anys fa. Som dia d'exàmens de Geografia. No n'estic molt fort. Però amb l'ajuda del "mapa", penso sortir-ne. Per dissort, la lliçó versa sobre el tema del volcà. Un volcà, més o menys, ja sé que és una muntanya que treu foc de les seves entranyes. Tots els meus companys responen bé a cada pregunta. En tocar-me a mi, el professor em qüestiona textualment:

"Els volcans apagats més de mitja centúria, poden tornar-se a reproduir en forta erupció?

—No! —respon jo maquinament.

Maleïda pregunta! Ni mai que l'hagués contestada amb tant aplom! El professor em dirigeix un "Ja pot retirar-se", ple de commissovi, que a l'endemà es tradueix amb una monumental carbassa... Què hi farem! Pacientia! Un altre any serà.

Ara que ja no sóc l'estudiant atribulat d'abans, penso amb aquest fet, i no sé... Però sento un estrany benestar d'haver-me trompat... Segurament deu ésser perquè... Però, què és aquest cop? Calla! Si estava endormiscat... Oh! I és una pinya que ha caigut de l'arbre... Quina manera de despertar! Sembla un avis. Però, per fortuna, tinc jo més paciència que pinyes l'arbre.

Miro la plana? Sí; però m'agafa una laxitud a tots els membres... Sort que es gira un fosc ventijol que em convida a continuar el meu interromput son i amb el pensament corro adalerat darrera la meva recordança.

F. PIJOÁN

El super-realisme

Qui té raó? Els germans Quintero o "Azorín"? Jó crec que ningú d'ells. "Azorín" diu que és precis evolucionar, ascendir cap el realisme o el super-realisme; i els Quintero, que s'ha de portar a l'escena la vida humana, les passions i la tasca de l'home.

En art, tot és veritat i tot és mentida. Es veritat tot el que és ben fet, i mentida tot l'artísticament dolent. El realisme d'"Azorín" no és veritat, perquè allí no hi ha art, i l'humanisme dels Quintero és una calamitat per la mateixa raó.

En art no hi ha escola dolenta. El tradicionalisme, el romanticisme, el realisme... tot és igual. Només cal que l'artista tingui geni. Si li manca això, ja pot conrear el que vulgui. Els Quintero, en les seves declaracions, han dit una tonteria, més... L'humà, l'humà... Es humà "Hamlet", "El rei Lear" i la major part del teatre de Shakespeare i dels grans mestres de l'escena? No. No és humà; però és genial. I per això és immortal.

L'art és la visió de la vida a través d'un temperament, i, per tant, l'art es d'una varietat infinita. L'artista que ho sigui de debò, es pot atrevir a tot. Totes les seves concepcions, estiguin dintre o fora de la corrent de la vida, tindran èxit. I en tindran perquè tot és possible; perquè no hi ha res real ni irreals.

L'home pot viure totes les utopies i tots els somnis, per sublims i per materials que siguin. La novel·la no ha inventat res. La vida és més prodiga en arguments artístics que la nostra imaginació. Quin pintor seria capaç de mapar a les telles la cara d'una noia enamorada? Ningú. Si pogués arribar fins les màximes possibilitats del dibuix i del color, encara hi mancaria molt; quelcom, que sols posseix la vida. I així a totes les modalitats de l'art.

DIEGO RAMÓN

UNA VAGA

Això de les vagues és una cosa tan de l'antic règim, que ja sembla que els nostres obrers no se'n recordessin.

Doncs, sí, sí que se'n recorden, encara que sembli estrany.

Ara s'han declarat en vaga els treballadors del Metro i els dels Telefons.

Volen més jornal. Als pous i subterrànies del Metro guanyen els peons cinc pessetes. Oi que és un sou de ministre? I aquests barres d'obrers encara es queixen!

F. PIJOÁN

El comte de Romanones i Primo de Rivera

Amb motiu del complot de la nit de Sant Joan, el Govern va imposar una multa de cinc-centes mil pessetes al comte de Romanones.

En àbil escrit En Romanones ha demanat al president del Consell la condonació de la multa.

En nota no menys diplomàtica contesta Primo de Rivera a "Don Alvaro" que no es possible servir-lo.

Romanones haurà de pagar el mig mil·lió.

No es tornarà, per això, pobre.

GIRONA

En cosa de pocs dies, a Girona s'han comès dos robatoris.

De casa del fabricant Vidal, s'emportaren la recaptació del dia.

Després també varen assaltar una carnisseria de la carretera de Barcelona, amb tota la tranquil·litat i impunitat del món.

Serà veritat el que deia un filòsot de gran autoritat, que en un poble o capital, quanta més policia hi ha, més robatori s'hi perpetren?

A Girona, mai no s'hi havien vist tants jocs de dominó en funcions, com ara.

El filòsot temia raó?

La companyia del cada dia més prestigiós actor Martori, s'està guanyant les simpaties de debò per aquí i arreu on va.

Des de molt temps ençà, no s'hi havia vist a Girona, un elenc i un conjunt tan ben escollit.

A Palafrugell i Sant Feliu de Guixols, s'hi ha arrelat fortament.

Ara està a punt d'anar-se'n a Olot.

Allí on En Martori es mostra més gran és en "Tot un home", del portentós "Don Miguel", i en "El capell de picarols", del boig d'En Pirandello.

En altra ocasió, ja en parlarem més detingudament.

Mentrestant, desitgem a la Companyia d'En Martori bons èxits artístics i monetaris, que són els essencials, i una feliç estada entre nosaltres.

Abans de marxar cap a Olot, li volem demanar ens representi l'"Electra", d'En Gaïdos. Allí on hi ha faritzus, aquesta obra és convenient.

El governador de Girona ha multat en 250 pessetes al simpàtic metge de Massenet de Cabrenys, doctor Morlius, per un article publicat a la Premsa.

"Lamentamos el percance, muy de veras."

El "Detective" Ll. Gregorieff i Mulat, cada dia fa més l'ase. Només manca que brami. Quina vergonya per al cos!

PERE SERRA

UN TROS DE PAPER.

EPÍGRAMAS.

Que en res gasta urbaritat,
Tolhom dia de D. Gabriel;
Y d'ell, no obstant, tolhom dia
Que es home que mena blu.

PAU BUNYOLS

Convé molt que les senyors
vagi de dins abreujades.
—Per ci, contesta D. Pere.
la molla porta les celles

—T'hi escullí a tu entre mil,
Els tens, gran pericia...
—M'adula!

—No, 't faig justícia
y era que l'afei agut!

SIMON OLLEZ

Diu lo Pau sens cap embut
que no pot pagar al sastre
perque de fort ha rebut
en lo mercantil desastre.

—Es que cayent un taule
li feu un gros esborach,
mestre y pobret minyó
legia'l carillol del bancu.

LO SARRACENO.

Le diari d'en Brusí de l'altra tarda s'esclamava de que lo color moreno dels indius que surten en L'Afriquiana, vagi perdent lo mateix que si fossen indians del pais.

—Ara seguió se lo cambió de clima s'os hi ha d'anar co-neixent!.. Tan que diuen, y lo voldrà veure si los del diari d'en Brusí, qu'ara son blancs, se'n anessen a la India, si tardaran gaire temps en tornar-se morenos. ¡Ob, yells per això de colors que no perdiu!..

Un jove, que aquesta setmana se volta posar d'estiu, vā estar tot demai esperant lo troje. Al últim se'n vā casar lo sastre, tot cremat.

—No hi havia royo lo vestit per avuy?..
—Ja se' li que li havia promés, pero amigó!.. ara no tinc obligació de tenir liest fins d'au dia des d'au... lleixi' lo diari.

FABULÀ.

Una minyona va ficà a la caixa uns peluchs, dos esquines, una faixa, tres fandilles, un vano, una mitera, y dos guardilles plens;

lo qual formava los llegumbres guanyos de servir a un canyone, catres anys: mis'jofa trista planeta 'lo sorti impia!

al volquer 'l altair dia

mudare los peluchs per anà a missa, se vā trebar la caixa neta y l'isa
sense ni un bri de roba, ni un mal ral
per pedir en billets del hospital...

Y era que un rellogat
home bastant manat

y repla de etiquetas y monias,

no volguen esperà la quaranta dies

que concedea la lley al legatier

per anar-se ab molts al carrer,

ab lot y no tenir obligació

se cuida de mudar de habitatació;

y tent a la concàlca caixa

se ho va acondicionar tots de sa faixa;

y din que tot fogin, lo estafarali

déya, caritas' mes val un bon armari.

Creme'lectr amic, que tens sort!

no volguis caixas ni després de mort!

LO SARRACENO.

SÍMILS

«En que se sembla un mort ric à un quinto malalt»

—En que l'os posa d'observació.

«En centelles a les mares de les promeses»

—En que creiden lo queuen vive.

«En los carnestolts à los representants d'empresas»

—En que son homes de palla.

«En los inglesos als capellans»

—En que contan per flutters.

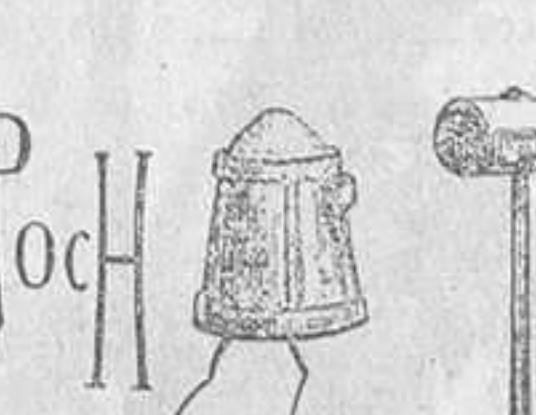
«En los cotilles dels jardins»

—En que tenen bous.

«Y los que tocan lo clarinet a los que pujan montanyas»

—En que busan.

ENDEVINALLA

NARADA.

La nova teresa y quarta
porta a sois del vestit
ma primera ab abundancia

com la portes de molí.

l'ocupa no ser regina

si es del seiso masculi,

ni tampoch regina y quarta

si es del seiso mes bonich.

Porta regina y teresa,

al alcarrat de la nit,

metjó la quarta y teresa

quasi tots los demais

Lo men tot es instrument

antipatich y ofensiu

ab lo qual los hem jugat,

mes o meés, sent petits

POCH

GEROGLIFICH.

W R S

K C

ALTRE GEROGLIFIC.

ABBQQIDNPAINPRSSKLF

La solució' s'darà en lo numero que vés.

Ara desmuntiu

E. R.—Casimiro Miralles.

Barcelona: Impremta de Luis Tasso, carrer del Teatre, entre la rambla, 24 y 25.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ.

Carrer del Teatre del Teatre,
entre la rambla 24 y 25.

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ.

I LOPEZ EDITOR

Carr. Major 16 Rambla 4, R. Maj. 10

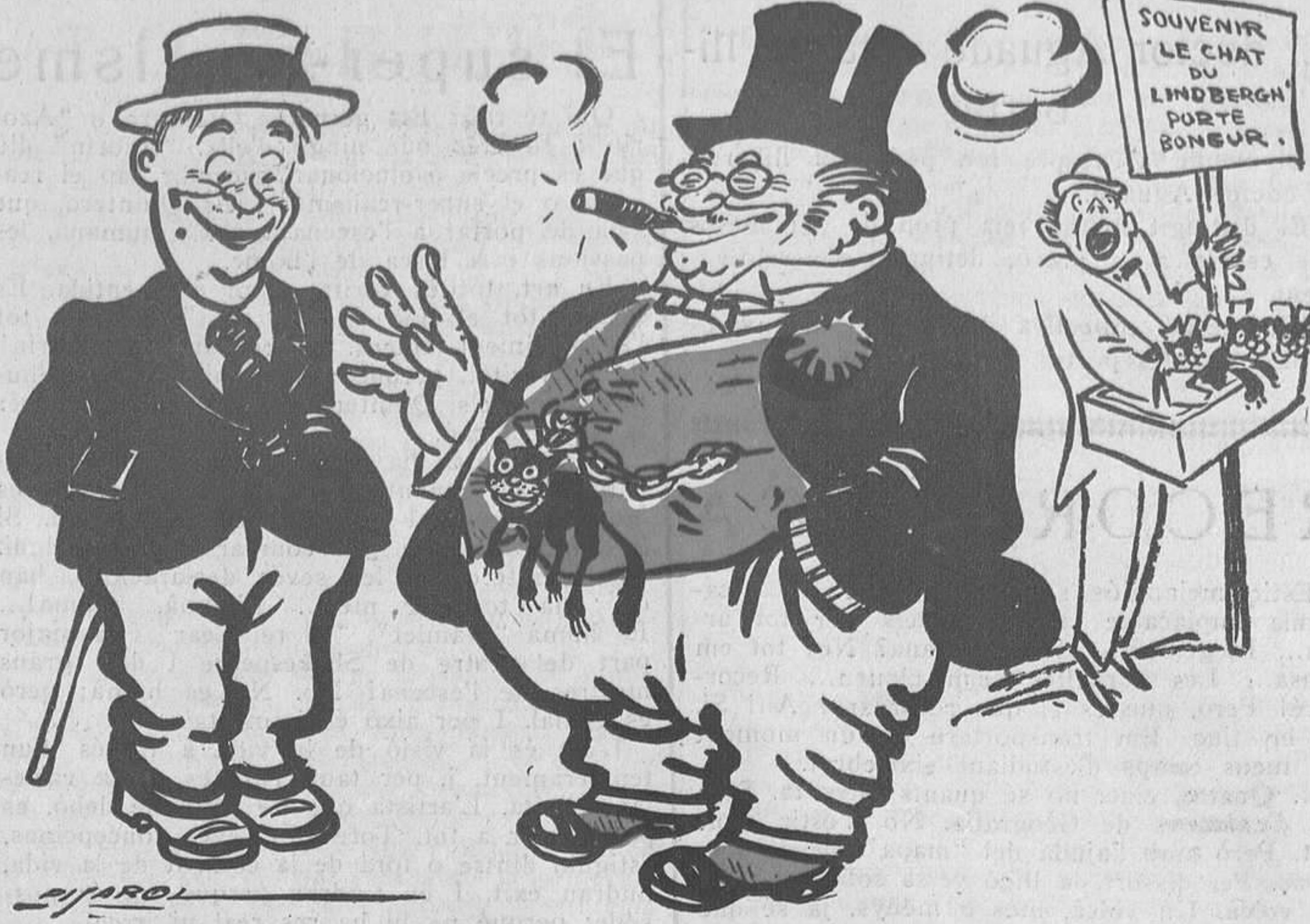
BARCELONA

</

EN ROMANONES A CA'L DENTISTA

—Ja és trist, ja! Però vostè té bona ferramenta.

LES MANIES DE LA GENT

—I vostè ho creu que això porta sort?
—No, home: jo llueixo el gat perquè en fabrico!

Hem llegit una carta molt gràciosa del senyor Romanones, comte i coix, tot en una peça. El senyor Romanones és un home que es diu liberal, malgrat exercir amb una afició digna de millor causa, el cacicat de Guadalajara.

En aquesta carta el milionari Romanones demanen que se li tornin 500.000 pessetes. Aquesta de què el castigueren amb una multa de 500.000 pessetes, és la injúria més gran que podien inferir-li.

Els jaumins han dit que no tenien res que veure amb els tristement cèlebres sindicats il·liris.

Abans se n'havien de recordar. S'han despertat un xic tard.

S'ha celebrat l'homenatge al canonge Collell, poeta i "aldeano".
Es una pinta que no ens fa cap gràcia.

El tren elèctric de Les Planes ha fet un altre estropici, que suposem no serà l'últim. Aquest estropici ha consistit en destroçar els tros del carrer de Balmes compres entre Ronda Universitat i Corts Catalanes.

Bal... més que no en parlem més.

L'avador nordamerícan ha anat de Nova York a París en trenta tres hores i mitja.

Això sí que és un raid de debò. Però nosaltres (raid) que no tenim enveja i ens creiem que el de casa és sempre el millor!

El mestre Toldrà, amb els seus companys d'orquestra, ha donat un concert als presos de "Modelo". —No ho sabieu que encara n'hi quedaven?

Heus ací un acte noble i generós!

Del presidi de Sant Ferran han fugit cinc penitents.

Es clar. Com que no els donen l'indult, toquen el dos.

Pel Tribunal Suprem ha estat casada la sentència que condemna al senyor Núñez Alegría pels disparats fets contra el cacic de Salamanca "Martínillo".

No n'hi ha prou en declarar innocent al senyor Núñez. Hom l'ha de condecorar.

Quan es farà la carretera de Sant Andreu a Santa Coloma?

Quan l'aviació utilitzi totes les comunicacions que no siguin per via aèria?

El vi va pujant de preu i baixant de graus. Aquest istiu els taverners assecaran les fonts.

El coronel Ibáñez ha estat elegit president de la república de Xile.

Com que era cap del Govern i només es presentava ell, ha triomfat per gran majoria.

Anant a rebre a Lindbergh molts senyors varen perdre a París el barret, el bastó i les sabates.

I moltes senyores la vergonya.

Imp. LA CAMPANA i L'ESQUELLA - Olm, 8 - Barcelona

UN TROS DE PAPER

LA CASACA Y LA CASULLA

VERGAS

Ja sabo u los catalans
que viu Vich tan sois de missas,
i allí, tot son llançonsas,
canaris y capellans

Iells anells las canilleres
absoluts ambian per cert,
y el arbres tenen un vert
com lo de soñans vells.

Impregnat de Santje
tot allí s'eu ab fervor;
finas flor, fan una olor
com si tress à rapé

Per los jardins e hi ha un aixam
v prenen la se per norma
ó de bonito es sa forma,
o de gorra de estamp.

Les cosas ditas creugüelas,
y à mes, veureu, mirare be,
que tant cases com carre,
tot està cobert de teus.

No estranyen catalans
puig viu Vich tant sols de missas,
y allí, tot son llançonsas,
canaris y capellans

II

Ua minyo y una minyoña
fills los dos de casa rica,
s estimavan una mica
per passar aris la estona

Y entre los cauts del canaris
y menjan pà y llançonsa,
cada dia en la palissa
se contava los desvars.

M'afeu'l amor y
mes tants duri la trifica,
que à la anar tornant un tres.
Y quant l'amor prou sagelles

laguix tirat, per casarre
van començar a prepararre,
fent volques y banquetas.

Però foul del dos la estrella,
que ans de doarase l'andell,
va un capella a casa d'ell
y un capella à casa d'ella.

No estranyen catalans
puig viu Vich tant sols de missas,
y allí, tot son llançonsas,
canaris y capellans

III

Des que l'capella va anar
à casa d'el, lo mayo,
la coratxa de colo
n'hi tornarà posar

Desde que ella visitada
fou pe l'capella també,
molt mes ensoñada
y à menos escoïda.

Ab tot y assò eucar y estiman,
mes ja l'amor a ha encantat
perquè temes un pocat
si a dubren res ó arrima.

No fa ell ja tanta de bullia,
y té, ab tot y que ella es maca
poch amor à la casaca,
molt amor à la casulla

Al fi s'veuen tan guapela
que promete proupi ureus,
y fins crech que al despedire
se van fer dos petonets

Pero foul s'eu loa estrella
que no espatja ab son consell
un capella a casa d'el,
y un capella a casa d'ella

No no estranyen catalans
puig viu Vich tan sois de missas
y allí, tot son llançonsas,
canaris y capellans

IV

A la visita segona
que la va ten lo capella
ell de negre s'eu posa
y s'eu endiu la monjona

En noch de conars desvaris
o regalase una flor
ella s'eu lo moçador
y si cauen uns rosaris

Elli foul tanis se men dona

s'aparta un xic, al abans,
la caixa per gratarre
y si veu la corona

Cada un te un oncle canonig
y ell los seu aconsells,
y l'invito s'eu la capella
y la monjona s'eu nosra

Y foul tal dels dos la estrella,
que al retornarre l'anell,
un capella s'andu a ell,
y un capella s'andu a ella

Però es que en Vich, los galians
acaban tots cantan missas
y allí totson llançonsas,
canaris y capellans

FRANCISCO PUIG

Hem vist la primera entrega de "los años del trabajo" que està publicant lo editor López. No duolem en dir que no se presenta mai en Espanya una obra ab tan luxo y elegancia, no sols al preu de quatre quartos la entregá, que es lo que costa, pero ni tampoc à rat. També es cert que ha contat ab lo llapis acreditad de lo dibujant T. Padro. Lo assumptu es simpatic y bonich, y lo seu autor, señor Altadill, no ha desmerecut en res del concepció que com a novelista tenia format al ell lo publica.

Un paleta va compareixer devant del Jutge ab la accusa de haber llaissat a un company seu desde molt de una bastida que tenia la alisada de un quart pis. Lo Jutge li diuig:

—Com ha estat això?

Jo li explicare ab quatre mots. Estavam tots tres
vallant, y començarem a tenir una *quesito*. L'uo que si son
verda, l'altre que si no son, ab aquestes ell que m'eu moral. Jo que l'agafó pel coll y l'penjo a tora, no
mes que espartero, i ell me digue: —Deixam anar, de
tamb amar que m'fas mal! — Y jo l'vaig deixar anar

Sembra que lo tenor Villani encara no vol fer bondi ab tot y la indirecta del Jutge. Señor Villani recorda de "I due foscarini" y de "I due teatreri" y no agui nen, sino dirán que val tant vestir com un aniversari que no es clau

De resultas de las amenazas d'un acreedor, ungeré
a amagarse un jove tronat, que no s'eu veia una pila de
tempis hi hobia. L'altre dia lo v'eu trobar un conegut?

—Hob!... ja han pagat que i passejais tan tranquil?

—No... però com no m'eu poden demanar, y despresa
aquestos dots dies per sortir à arrejarre, y despresa
a tornar cap al cau

Ne hi ha que diulen que i bombeig de Valparaíso
sigui una cosa mal feita nosaltres, y juntamente ab nosaltres
los chilenos, creyen que ha fet lo pes. Per le demà en
cosas de bombas, engalanines, candelas de seu, boleros y altres
tres cometibles, no hi estendrem res

Liceo — Africana — 6 rals y bon profit.

— Que fas Pepa? — Trech los diners de la caixa, que diulen que no hi estan segurs.

— Ahont va, señora Pona, ab lo farselat?

— Men vaig a forta, sembla parlar lant de Canxas,

señyal que hi ha colora.

Modas — Venials en la cap

las criadas potran seguiras

Cosas que estan à la ordre del dia.

— Enara n'hi ha que pregunta

perque no va sortir numero

— Enara n'hi ha que pregunta

perque no va sortir numero

Ah' salou entre l'Ullrea y el Pradu, com las hi cargolarem.